jaargang 4, nr 1 december 2010

NIEUWSBRIEF DE WIJNPERS LEUVEN

De Wijnpress

Beste wensen voor 2011

Met enige fierheid stellen we jullie graag de eerste schoolkrant van de 4de jaargang voor. Het is een echte 'gazet' geworden waarin we jullie enkele hoogtepunten uit het leven van onze leerlingen brengen. We danken zowel de leerlingen als de leerkrachten die spontaan hun bijdrage geleverd hebben en maken van de gelegenheid gebruik iedereen het beste voor 2011 te wensen.

We wensen jou en hen die jou omringen
het allerbeste voor het nieuwe jaar
geluk in grote en in kleine dingen
maar bovenal: gelukkig met elkaar.

Dat vrede je deel mag zijn
voorspoed, liefde en harmonie
mogen uren, dagen, maanden
worden tot een symfonie!

Stap vol vertrouwen in het nieuwe jaar
maak elke dag een tikkeltje bijzonder
we wensen jou al het beste, het mooiste wat er is!

De middeleeuwse stadswandeling

In het kader van de lessen geschiedenis 'de middeleeuwse stad' maakte het 3de jaar op vrijdag 29 oktober een begeleide wandeling in Leuven.
Zo een uitstap voor de herfstvakantie kwam zeer gelegen. Het inlevingsvermogen van de leerlingen van 3 BIO was dan ook zeer groot.

Een langgerekte stoet van boeren en enkele patriciërs schrijdt langs de kronkelige voetpaden die hier en daar bruin gemarkeerd zijn. De keizer van Leuven geeft afwezig maar zijn drie schouten wachten ons op om middeleeuws Leuven te ontdekken. Ons exemplaar heet Benedict en blijkt de wetteksten goed onder te knie hebben. 3 Bio bevestigt brave Vlaamse boerkes te zijn.
Benedict brengt ons naar een oude stadsmuur met twee verdedigingstorens. Een kleine muis trekt de aandacht van een boer. Benedict denkt dat het een rat is. 'Hoe middeleeuws' denkt uw patriciër. 'Kei vet' denkt de boer breed glimlachend met zijn vondst. De andere boeren knikken.
We wandelen verder naar de Romaanse poort. Vroeger was dit het enige ziekenhuis. Ziekenhuizen werden altijd gebouwd naast het water. Hier komen we ook te weten waarom mensen graag bier drinken. Bier was eigenlijk gekookt water met kruiden in. Omdat het water gekookt was zaten er geen slechte bacteriën meer in en werden de mensen niet ziek. Dus hoe zatter hoe gezonder! 'Kei vet' denken de boeren. De

patriciër knikte.
Verder in de stad komen we aan de Pensenstraat. Hier waren vroeger de beenhouwers gevestigd. Liefhebbers voor een lekker varkenspootje, niertjes of stukken darm zijn er niet. Een enkeling kijkt dromerig naar de varkenshersenen.
In het Huis van God op de Grote Markt zwijgen de boeren op bevel van Benedict. "Dat is omdat je in Walibi mag babbelen!" Ze zien 'kei vette' dingen, zoalls een preekstoel en een Mariabeeld met kindje Jezus op de schoot. Enkele boeren denken luidop aan hun jonkvrouw bij het zien van de preekstoel... misschien een idee als kerstgeschenk.
Even later staan we op de zolder van het stadhuis. 'Kei vet' denkt de patriciër nu. Ook de boeren zijn enthousiast. Een verzameling middeleeuwse stenen beelden. Het stinkt er wel naar duiven.
Benedict sluit af met een deskundige uitleg over het schilderij van Dirk Bouts. Op het tweeluik zien we een vers onthoofde man en een vrouw die aan de vuurproef onderworpen wordt. Het gevolg van seks en intriges zo blijkt. Een parachutemoord bestond nog niet.
Toen de stoet terug naar het platteland keerde kwamen we een horige tegen. Hij was geld aan het inzamelen op zijn knieën. Ik vond dat we allemaal iets weg hadden van patriciërs op dat moment.
Om te besluiten: 'Kei neig' bestaat niet meer. 'Kei vet' is in. Uw patriciër wordt ook oud. Het was heel leuk en leerrijk!

J. Briers

Stageweek van 4 tot 8 oktober voor het 7de specialisatiejaar tuinaanleg

Dinsdag 19 oktober 2010
Interview met Robin Adam & Brian Van der Elst door
S. Govers

Zoals iedere dinsdagmiddag nemen Adam en Robin hun middagpauze in de refter van het hoofdgebouw . Het is voor hen 'the place to be', om even tot rust te komen en wat te palaveren over grasjes en sprietjes. Onze twee tuinprofessionals in spé zitten in 7TA en hebben net een blokstage achter de rug. We polsen eventjes naar hun reacties en ervaringen.

Hoe is jullie stage verlopen?
Robin: "Zo'n stageweek is altijd leuk.' Het is eens wat anders, dan altijd op de schoolbanken te zitten met je neus in de boeken."
Brian: "Inderdaad! Je wordt een volledige week ondergedompeld in de tuinbouwsector en dat is altijd fijn."

Werken jullie ook bij slecht weer?
Robin: "Natuurlijk werkt een tuinaannemer dan. Ook al is het aangenamer werken, als het zonnetje schijnt. We zijn dit dan ook gewoon, werken bij slechte weersomstandigheden."
Brian: "Een aanlegger moet natuurlijk zijn brood verdienen. No job.. no money."

Zijn er dingen die tegengevallen tijdens de stageperiode?
Robin: "Het vroeg opstaan, dat doet toch altijd een beetje pijn hoor."
Brian: "Je weet niet echt wanneer je werk af is en je naar huis mag. Als je dan dingen wilt doen moet je die soms uitstellen. Het is nu eenmaal geen 9 to 5 job."

Leren jullie veel dingen die je op school niet leert?
Robin: "Ja, vooral praktische dingen."

Hoezo?
Robin: "Administratieve taken uitvoeren, een dagplanning maken."
Brian: "Aahja. Je kan moeilijk in de winter het gras gaan afrijden hé!"

Jullie krijgen ook bezoek van je stagebegleider. Hoe gaat dat in zijn werk?
Robin: "Iedere morgen moeten wij een berichtje sturen naar Mr. Hautekeete, zodat hij weet waar we werken en wat we die dag moeten doen."
Brian: "En veel vragen stellen hé!"

Vragen?
Brian: "Mr. Hautekeete test ons altijd een beetje. Hij zal bijvoorbeeld altijd een paar vragen stellen over planten, die in de buurt staan. Dat lijkt misschien een beetje ambetant maar zo leren we hé!"
Robin: "Ik heb daar geen problemen mee want ik ken toch alles." (lachend)
Brian: "Ja dat is waar!" (Maar hij geeft dan een knipoog, wanneer Robin eventjes niet kijkt.)

Willen jullie na dit jaar blijven werken in de sector?
Robin: "Ik zeker. Ik ben al vanaf mijn 7 jaar in tuinen geïnteresseerd en ik werk graag in de tuin. Dat is heel belangrijk."
Brian: "Ik weet het nog niet zo goed. Toen ik in het 2de jaar voor tuinbouw koos, dacht ik niet dat men interesse zo ver zou gaan. Voor mij liggen alle wegen nog open. Verder studeren sluit ik niet uit."

Brian kijkt naar de klok en beseft dat er een andere taak op zich wacht. Een blik van verstandhouding naar Robin toe is voldoende om dit interview af te ronden. Als dartele bambikes springen ze allebei recht en pakken snel in. "Het is vandaag verkoop en we moeten nog een kleine bestelling gaan halen," zeggen ze haastig. 'Op donderdag kunnen we dit niet want dan hebben we stage." Met een blind datemove, draaien ze zich om, zwaaien nog een keertje en verdwijnen als sneeuw voor de zon. Exitus acta probat.. zou Ovidius zeggen.

Vliegende reporter!

Het is alom geweten dat onze vijfdes na vier lange schooljaren eindelijk tijdens de middagpauze BUITEN mogen. Onze vliegende reporter vond deze 2 leerlingen uit het 5de jaar beeldende kunsten terug in een bushokje aan de Wijnpersstraat. Ze lieten de frietjes smaken. 'Jong zijn is toch plezant!' zei een dame die op bus 284 wachtte…

Deze tekening werd door Dennis Meurrens uit **4 BAK B** gemaakt. Dat hij een gepassioneerd tekenaar is weten zijn leerkrachten praktijk al langer. Graag laten we dan ook onze lezers meegenieten van zijn tekentalent. Wie graag zijn/haar tekening gepubliceerd ziet in de volgende schoolkrant, mag zijn/haar kunstwerk via smartschool/ berichten naar Lieve Annerel sturen.

Taalbeleid

Graag willen we op onze school werken aan een taalbeleid. Daarom zullen dit schooljaar zowel onze leerlingen als onze leerkrachten maandelijks door de "taalridders" gestalkt worden. Zij illustreren elke maand 2 schooltaalwoorden.
De affiches werden door de leerlingen van 6 beeldende kunsten ontworpen. Proficiat!
Tijdens de maand oktober kwamen de woorden "evalueren" en "remediëren" aan bod. Voor de maand november waren het de woorden "verklaren" en "bespreken" en voor de maand december de woorden attitude en sanctie.

Evalueren: beoordelen, bespreken
Vb. Evalueer je eigen werk zodat je weet wat je goed en fout gedaan hebt.

Verklaren: uitleggen, duidelijk maken
Vb. Als je de titel van het boek verklaart, zullen de leerlingen beter begrijpen waarover het verhaal gaat.

Attitude: gedrag, houding
Vb. Je kan je attitude verbeteren door wat beleefder te zijn..

Remediëren: beter maken
Vb. Als we deze oefening remediëren, kunnen we tot een betere oplossing komen.

Bespreken: spreken over een onderwerp
Vb. Als je het probleem bespreekt, zal het voor iedereen duidelijk worden.

Sanctie: straf
Vb. Als je eet in de klas, krijg je een sanctie.

Scholenveldloop op 27 oktober 2010

Op woensdag 27 oktober was het eindelijk zover! Het schoolsportevenement van het jaar: de veldloop op de terreinen van het SALCO. De leerlingen van de eerste graad deden hun uiterste best en liepen voor hun leven. De niet behaalde podiumplaatsen wogen niet op tegen het plezier dat onze jongens en meisjes beleefden.
Op schoolniveau stonden we ook ons mannetje en kwamen we met onze 19 deelnemers op de 9de plaats terecht in de scholenranking. Als we nu lezen dat er 37 scholen ingeschreven waren, waaronder enkele "fabriekscholen" als het HH, HDC, Don Bosco Haacht en Redingenhof, is dit het ultieme bewijs dat ook de leerlingen uit onze school enkele sportieve genen in hun lichaam hebben.
Laat dit een motivatie zijn om de komende evenementen de leerlingen mee te motiveren om deel te nemen! We houden jullie op de hoogte ! Hartelijk dank ook aan Wim Notebaert voor de begeleiding en de directeur voor de nodige aanmoedigingen!

Sportieve groeten, K. Aerts en N. Langendries

Extra muros kunstgeschiedenis op dinsdag 26 oktober voor 3 BAK A en B

De bijbel van Anjou. Een koninklijk handschrift ontsluierd

Op dinsdag 26 oktober bezochten we met de leerlingen van 3 beeldende en architecturale kunsten in het kader van de lessen kunstgeschiedenis en beeldende vorming de tentoonstelling van **De bijbel van Anjou**. Dit handschrift is bijna 700 jaar oud en heeft een uitzonderlijke historische, culturele en kunsthistorische waarde. Het werd ooit gemaakt voor de kleindochter van Robert van Anjou naar aanleiding van haar huwelijk met Andreas van Hongarije.

In het handschrift staan eindeloos veel prachtige miniaturen. Het was dan voor onze leerlingen ook een unieke gelegenheid om eens van kortbij naar de uiterst kleine en fijne tekeningen te gaan kijken. Ze werden rondgeleid in de tentoonstelling aan de hand van het spel Moord en intrige. Zo konden ze al kijkend geld verdienen en een aantal mysteries van het handschrift ontrafelen.

Hier vind je een bloemlezing van reacties op de tentoonstelling geschreven door de leerlingen van 3 BAK:

Donna: "Het is mooi recht geschreven. Er staan heel weinig fouten in. De miniaturen verwijzen naar de tekst. De bijbel werd geschreven voor Johanna en haar echtgenoot Andreas van Hongarije. Het is geschreven op perkament van dunne huiden. Er is veel bladgoud aanwezig. De bijbel telt 338 blz. In de randversieringen zie je vaak jagers en muzikanten. Sommige woorden zijn in het rood geschreven. Er staat zelfs een fout in de bijbel."

Ennis: "Dat de bijbel van Anjou heel oud is en dat men toen al echt heel mooi kon schilderen. Dat is prachtig hoe sommige taferelen voorgesteld worden. Als er een scheurtje in het perkament zat, schilderde men er sierlijke dingen op, vb. draakjes, …Het was ook onwaarschijnlijk hoe gedetailleerd ze konden schrijven. Het was echt de moeite en ik ben blij dat ik die kans gekregen heb om die bijbel te zien."

Arne: "De bijbel werd alleen door mensen uit het klooster geschreven die hogere studies gedaan hadden. Ze schreven helemaal recht met behulp van lijntjes. In het hele boek stonden maar 5 fouten. Het was in het Latijn geschreven. Andreas van Hongarije werd vermoord de dag voor zijn kroning. De familie van Andreas vond dat niet kunnen en vervolgde de kleindochter van Robert van Anjou, nl. Johanna. Het manuscript was niet meer veilig en ze gaf het mee met een dienaar. De wapenschilden die verwijzen naar Andreas werden allemaal overschilderd op één na. Na de tentoonstelling zal de bijbel waarschijnlijk nooit meer aan het publiek getoond worden."

Witse: "Er zitten kleine gaatjes in de bijbel. Deze worden veroorzaakt door een klein soort wormpje. Er stond ook een afbeelding van een olifant op in een andere stijl dan de andere afbeeldingen. Er stond ook een stamboom van de familie van Anjou in."

Laurie: "De gids heeft ons verteld dat ze eerst bladgoud met dierlijke lijm opplakken en er dan stukken overschilderen waar ze geen goud wilden. Johanna huwde haar achterneef Andreas toen ze 6 à 7 jaar oud waren. Knap van die monniken dat ze zoveel geduld hadden om alles zo mooi te schrijven."

Thomas:"De gezichten vond ik heel mooi getekend. Alle was ook zeer fijn getekend."

NEDERLANDS VERHAAL

Die ene dag…
Door Dierckx Anouk,
3 BAK A, in opdracht van
Mevr. C. Dupont, leerkracht
Nederlands en Engels

Het eiland Cozumel, mijn bestemming. Mijn beste vriendin, Tonica wacht daar op mij in haar hotel. Het hotel is eigenlijk een dekmantel voor onze basis. Over de hele wereld zijn er basissen, elk land minstens 6. Waarom? Het antwoord op die vraag is simpel, Nachtwandelaars. Dat is de groepsnaam voor vampieren, weervolven en gedaanteverwisselaars. Op zich brengt deze groep niet zoveel problemen met zich mee. Onze groep, Dagbrengers, zorgt voor de rust tussen de Lichtmensen en de Nachtwandelaars. Lichtmensen zijn de "gewone" mensen die zich van geen kwaad bewust zijn. Mijn reis naar Cozumel heeft een duidelijke bedoeling. Mijn thuisbasis in Venetië heb ik verlaten toen Tonica mij opbelde.

De Nachtwandelaars maken het nogal bont op het kleine eiland. Er zijn maar 2 kleinere basissen daar en ze laten van zich horen. Tonica haar groep van 7 en Marco's groep van 5 kunnen niet meer alles beveiligen. Venetië is de hoofdbasis van de wereld waar we allemaal opgeleid zijn, van de 3 beste van één klas bleef er 1 op de basis wonen. De 2 anderen krijgen de leiding over een nieuwe basis ergens op de wereld. 6 jaar lang zij aan zij gewerkt en gestreden, 3 jaar geleden afgestudeerd en onze richting uitgegaan.

50 minuten met de bus tot aan de haven van Cancun en dan de overige 40 minuten verder met de boot tot we aan ons eiland aankomen. Eindelijk zie ik het hotel. Op het eerste gezicht een gewoon toeristisch hotel, alleen getrainde Dagbrengers kunnen de extra beveiligde deuren, ramen, vallen, sensors en ander beveiliging opmerken. Eens binnen word ik begroet door Tonica. Ze is geen haar veranderd. Lang zwart haar tot op haar heupen, een gebruinde kleur, die grote donkerbruine ogen die jou bekijken alsof ze door je keen kunnen kijken. Tonica droeg haar gewoonlijk grijze legerbroek (een deel van ons uniform), een soort nieuwe lichtere combatschoenen zoals ik van haar gewoon ben en een donkerrood tanktop met bovenaan legerprint. Haar favoriete Remington 710 geweer hing over haar schouder. Ze zag dat ik haar Remington bestudeerde. 'Het is een vernieuwde hoor, ik weet wat je denkt. Maar niets schiet beter dan een 710,' zei ze al lachend. Ik moest gewoon mee lachen, er is iets aan Tonica waardoor je niet ernstig kan blijven ook al is ze een redelijk serieus persoon.

Eenmaal op mijn kamer, 19de verdieping, de daksuite, kon ik mij eindelijk omkleden. Ik trok mijn grijze legerbroek aan en een blauwe tanktop met mijn zwarte Nikesneakers. 'Ik ben het totale tegengestelde van Tonica,' dacht ik terwijl ik mijn schouderlange witblond haar in een vlecht deed. Tonica is kalm, sarcastisch, een denker. Ik daarentegen, opvliegend, ik voer liever dingen uit. Zo heb ik vaak mensen tot wanhoop gedreven, ik ben dan ook geen Tonica maar een Ebel.

Een goed uitzicht vanaf hier, een goede observatieplaats… dacht ik bij mezelf toen ik mijn Shotgun en werpmessen op hun plaats bevestigde aan mijn gordel. Er lag een rapport op het voeteinde van mijn bed. Het strand zou nog in zijn oorspronkelijke staat zijn om de koraalriffen te bewaren. Een geliefde plaats voor vampieren. Een vampier hoeft niet te ademen dus is onder water een perfecte plaats. Er zijn paadjes en steigers aangelegd voor de toeristen. Vele toeristen verdwijnen tijdens het zwemmen en snorkelen, mogelijk door de vampieren in de koraalriffen.

De Pallancar-rif was een ideale snorkel –en duikplaats op ca. 3 km , tot het werd afgesloten 3 maanden geleden door de andere groep Dagbrengers wegens te groot risico. Onze bungalows zijn gelegen in een tropische tuin waarvan de buitenste aan de randen verlaten en afgesloten zijn. De bungalows die dichter bij het hotel staan zijn nu beveiligde opslagruimtes en opvangplaatsen.

'Het lijkt alsof ik het gisteren nog maar was, dat onze middelbare school werd overvallen door die groep vampieren…,," zei Tonica die in mijn deuropening leunde. "Velen zijn gestorven of veranderd die dag, wij waren deel van die 20 gelukkigen die de Dagbrengers hebben kunnen redden," zei ik instemmend. "Ik vraag met nog steeds af wat er met Rianer, Janfar en Steef gebeurd is."

Tonica schraapte haar keel. "Er zijn ingebouwde alarmen die afgaan bij gevaar. Jouw plaats is hier boven op het dak. Ik hoorde dat je tegenwoordig een fantastisch sluipschutter bent," zei ze. "Je taak is ons dekking geven en belagers die te dichtbij komen te elimineren. In de kast onder je bed liggen verschillende snipers." Tonica's woorden waren nog niet koud toen het alarm afging. Ze mopperde iets van die nieuwe groep vampieren, die hier al voor de vierde keer probeerde binnen te dringen. Niemand wist waar deze groep vandaan kwam, alleen dat ze 4 weken geleden aangekomen waren over de zee en veel herrie schopten. Tonica haastte zich naar beneden, naar haar plaats.

Ik griste vlug een sniper van onder mijn bed en haastte mij naar het dakterras. Het eerste dat me opviel was dit: Ik kende deze vampieren… Vrienden, kennissen en bekende gezichten van op school. Van die ene dag. Ik zette mezelf en de sniper in positie om de frontlinie te verdedigen. Deze sniper werkte goed en vuurde de houten kogels zonder problemen af, recht op hun doelwit. De geraakte vampieren verpulverden tot stof binnen een paar seconden. Het was een groot gevecht, zeker voor dit kleine eilandje. Dit had ik niet meer meegemaakt sinds 2 jaar geleden toen San Diego een plaag rebelerende weerwolven had... Ik vulde mijn sniper met munitie bij toen ik plotseling langs achter vastgegrepen werd. Ik kon het zo voelen, een vampier die mijn plaats gevonden had. Hierboven op het dak was een goede plaats tot ze me ontdekten. Het is hier de sterkste troef, maar tegelijk ook de zwakste plek. Ik wierp me achteruit en tegen de grond. De vampier onder mij, het werkte. Door de slag had hij me losgelaten en kon ik recht springen. Nog voor ik een van mijn werpmessen kon nemen, had de vampier mijn polsen al vast, onze blikken kruisten elkaar. Die vurige groene ogen zou ik nooit meer vergeten, dat goudblonde haar. Nu zou ik verloren zijn. Tegen hem kan ik niets doen, niet tegen hem…

Hij was het echt….Rainer.

NEDERLANDS VERHAAL

HOTEL COZUMEL

Door Elke Haegeman,
3 BAK A, in opdracht van
Mevr. C. Dupont, leerkracht
Nederlands en Engels

"... En er is ook een koraalrif vlak bij het hotel, ik hoop wel dat er niet te veel vissen zijn, want ik ben eens aangevallen, en volgens de reisbrochure zijn er ook wilde beesten. En stel nu dat ze 's nachts lawaai maken ...". Elke luisterde al niet meer. Ze was ervan overtuigd dat er niemand bestond die meer onzin kon uitkramen dan Jo. Met de grootste moeite tilde Elke haar arm op om door haar dichtvallende ogen naar haar uurwerk te kijken. Met een zucht liet ze haar arm weer vallen. Nog twee uur. Nog twee verdomde uren in dit verdomde vliegtuig, opeengeplakt tussen verdomde mensen, luisterend (ondertussen al niet meer) naar Jo die maar bleef praten.

Was ik maar thuis gebleven, dacht ze. Elke zag ertegenop. Gisteren kwam ma met de reisbrochure binnengestormd: "Wat dachten jullie ervan als we als de bliksem onze koffers pakken en naar hotel Cozumel op het eiland Cozumel gaan ? Dat is dan geregeld !", had ze gebruld. Toen griste Jo de brochure uit haar handen, en toen was het begonnen. "Hoe ver is dat ? Zijn er beesten ? Gaan we met de auto, het vliegtuig, de trein, ... ?" Op dat moment vluchtte iedereen naar zijn kamer om te pakken, maar bovenal om wanhopig aan Jo's gekwetter te ontsnappen. En zo kwamen ze hier.

Elke trok haar knieën op en legde haar hoofd ertegen terwijl ze haar handen tegen haar oren drukte. "Elke ? Elke, luister je wel naar mij ? Je luistert nooit naar mij !" Jo trok een pruillip en sloeg haar armen over elkaar. "Euh, wat ?" Elke keek verdwaasd op. "Hmmpf !", grauwde Jo. "Wat heb jij nu weer ?" Geen antwoord. Jo was vastbesloten om Elke te laten boeten, omdat ze niet had geluisterd, door een zwijgstaking te houden. Elke was te moe om te beseffen dat Jo eindelijk zweeg. Haar ogen zakten dicht en ze zweefde weg.

Jo's gezicht was gevaarlijk dichtbij. "Nee, eet me niet op", brabbelde Elke. "Als je niet wakker wordt, laten we je achter en zal het vliegtuig wegvliegen met jou er nog in", zei Jo. Hoewel het meer klonk alsof ze daarop hoopte. Elke opende een oog " In dat geval kom ik mee". Jo keek een beetje teleurgesteld. Ze was niet slecht, ze hield gewoon van drama, overdreven reacties en Elke. Elke wist dat als ze ook maar een dag gescheiden waren, dat voor Jo een maand was. Ze hield wel van Jo, buiten het feit dat ze vreselijk veel kon praten als Elke haar hoofd er niet naar stond. Uiteindelijk pakte Elke het handvat dat aan de achterkant van de stoel voor haar vastzat, ze trok zich op en slofte langs het middenpad achter Jo aan die vrolijk naar de uitgang huppelde.

Het vliegtuig was al leeg, iedereen stond ontspannen te keuvelen bij de band waar de bagage zo slecht mogelijk was opgestapeld en die traag voortrolde. Jo zette haar MP3 op en begon na een tijdje zo luid mee te kwelen dat de andere passagiers zich snel uit de voeten maakten. Toen de bagage eindelijk aankwam had Jo haar elleboog onder luid protest op het hoofd van kleine broer Carsten geïnstalleerd.

Een slungelige man met krullettjes en een pet, waarop in het groot "taxi" geschreven stond, wachtte hen op aan de uitgang van de luchthaven van Cancun. "Hotel Cozumel ?", vroeg hij. "U bent zeker de man van het busje uit de brochure ?", merkte ma op. De man knipperde met zijn ogen en herhaalde zijn vraag. "Hotel Cozumel ?". Ma haalde uiteindelijk haar schouders op en knikte. Ze volgden hem naar buiten tot bij een busje. Met een armzwaai gebood hij hen in te stappen. Pa propte zich er als laatste bij. Met veel gerammel kwam het scharminkel in beweging. Ze reden door een prachtig woud vol zingende vogels. Jo kwetterde luid mee tegen mensen van wie ze dacht dat ze luisterden en pa lag hard te snurken. Elke keek verveeld uit het raam en begon net haar interesse te verliezen toen er iets oranje voorbij flitste. Ze schoot recht en gilde zo hard dat zelfs Jo er stil van werd. Pa was natuurlijk met geen bommen wakker te krijgen. "Iets buiten, misschien een luipaard ofzo ?" opperde ma. "Ja ! Vast een wild beest !", gruwelde Jo. "Of een coole racewagen", joelde Carsten. "Het was oranje", fluisterde Elke bleek. Ze had geen idee waarom maar dat ding buiten moest gevaarlijk zijn. De chauffeur reed snel door.

"Carsten, kom uit die boom !", krijste ma. Ze waren aangekomen in een klein haventje, eigenlijk was het gewoon een modderige plek tussen de bomen aan de rand van de zee. In de verte zagen ze een stuk verroest blik komen aandrijven dat een boot moest voorstellen. Terwijl ze wachtten tot de "boot" zou aankomen, hadden ze zich aan de rand van het woud op een paar stenen gezet. Carsten grijnsde ondeugend en klom nog een stukje hoger. Ma begon harder te krijsen. Jo zat tegen pa te babbelen die maar met een half oor luisterde. Elke zat met haar rug naar het woud en hield het met een half oog in de gaten. "Ik ga een stukje wandelen." " Kom eruit, zei ik !" Elke zuchtte, draaide zich om en verdween het woud in. Niemand scheen het te merken. Ze wandelde een eind het woud in tot ze iets zag glinsteren in haar ooghoek. Er lag iets op de grond. Ze hurkte en raapte het op. Het was een zilveren muntje met aan de ene kant een pompoen en aan de andere kant een vreemde inscriptie. Er klonk een zacht geritsel achter haar. Haar nekharen gingen overeind staan. Het gromde. Haar hart stond bijna stil.

Ze draaide zich langzaam om. Het had messcherpe tanden, gloeiende groene ogen en een weerzinwekkende grote grijnzende mond. Het had vier gouden leeuwenpootjes die je eigenlijk onder een ouderwets bad dient aan te treffen. Het was een pompoen ! Een reusachtige, gemeenkijkende, kwijlende pompoen. De pompoen viel aan. Elke wist niets anders te doen dan haar handen voor haar gezicht slaan. Hij remde midden in zijn sprong waardoor een heleboel bladeren en takjes alle kanten opvlogen. Hij dook in elkaar en hield de munt die Elke nog in haar hand had strak in de gaten. Ze kreeg een idee. Ze deed alsof ze de munt naar hem gooide. De pompoen sprong twee meter achteruit en spurtte weg.

De weg naar het hotel verliep verder zonder moeilijkheden en ze haalden nog net de vooropgestelde 90 minuten. 's Avonds liepen ze al over het wel erg verwilderde strand. Het enige dat onderhouden scheen te worden, waren de steigers.

Door het water heen, zag Elke soms het kleurige koraalrif en ook een paar vissen. Jo had het natuurlijk eerder gezien en babbelde erop los, terwijl ze aan iedereens mouwen zat te trekken om aandacht te krijgen. Het hotel zelf was een beetje vervallen, maar het zag eruit als een paleis, zo in de wilde natuur. In de inkomhal stond een balie met een vriendelijke receptionist die volop reclame maakte voor de duikexcursies naar de koraalriffen en de onderwaterpaadjes, die zich slechts op 3 km afstand bevonden in het Palancar-rif. In het midden van de inkomhal stond een fontein die niet meer werkte en overwoekerd was door allemaal tropische planten.

Toen ze eens niets te doen had, had Elke de fontein eens goed bestudeerd en tot haar verbazing, een inkeping bovenop de fontein ontdekt. Deze had net dezelfde inscriptie als de munt, maar hier was ze in reliëf. Ze had haar schouder opgehaald en was verder gelopen. De bungalows waren, buiten het feit dat de verf van de muren bladderde, vrij comfortabel en waren prachtig gelegen in de tropische tuin. Op een avond, toen Elke in haar kamer lag te niksen, stormde Jo binnen. “Pompoenen ! Buiten ! Gigantische pompoenen !”,schreeuwde ze met een verwilderde blik. Elke schoot recht. Sinds het pompoenincident in het woud op het andere eiland, was ze de monsterachtige groente met de leeuwenpootjes bijna vergeten. Ze ging achter Jo aan die de trap al was afgestormd. Iedereen had zich verzameld in de inkomhal en staarde paniekering door de grote ramen.

Elke wurmde zich door de mensenmassa en keek uit het raam. Het was erger dan ze gedacht had. Het gebouw was omsingeld door misschien wel honderd monsterpompoenen, die grauwend en kwijlend dichterbij kwamen. De munt. Ze haalde de munt uit haar zak en bekeek de kleine pompoen erop nog eens. Dit moest werken. Ze wrong zich naar de deur en glipte naar buiten. De pompoenen zagen haar meteen. Ze kwamen ineengedoken op haar af. Elke haalde de munt tevoorschijn en hield hem voor de pompoenen. Ze stopten even maar slopen bijna meteen weer dichterbij. Elke beet op haar onderlip ... ze waren met teveel. De mensen binnen hadden gezien dat de pompoenen hadden gereageerd op de munt. Ze schreeuwden luid aanmoedigingen. Elke herinnerde zich plots de inkeping in de fontein, en spurtte terug naar binnen. De mensen weken uiteen toen ze langsrende. Eindelijk bereikte ze de fontein. Ze rukte de verwilderde planten eraf en drukte de munt in de inkeping. Er gebeurde niets ...

De pompoenen lachtten kwaadaardig en begonnen met hun leeuwenpootjes de ramen in te trappen. De mensen geraakten nu echt in paniek. De fontein begon plots de gloeien. De pompoenen stopten geschrokken en deinsden jammerend achteruit. De fontein begon nog harder te gloeien. De pompoenen gingen gillend op hun rug liggen, spartelden wild met hun gouden pootjes en ontploften allemaal tegelijk. De mensen begonnen luid te juichen, iedereen riep door elkaar maar het kwam allemaal op hetzelfde neer “Elke is onze redder !” Jo rende op Elke af en duwde haar bijna omver, terwijl ze riep “Elke, je bent de beste zus van de wereld, je hebt ons allemaal gered !”.

Moraal van het verhaal: “Verlies nooit een pompoen uit het oog!”

EINDE (of toch niet ?)

De Wijnpers uit Leuven schittert op Passiflora 2010

In het magazine GROEN, juli 2010, p. 32-33 werd een heel artikel gewijd aan de zesdejaars van de tuinbouwafdeling BSO. Zij hebben op de eerste editie van Passiflora 2010 te Meise een terrastuin aangelegd onder leiding van hun leerkracht P. Ceusters. Niet alleen de leerlingen, maar ook de bezoekers waren zeer enthousiast over het project.
De afdeling tuinbouw werkt hard aan een samenwerking met bedrijven. De school zoekt dan ook blijvend nieuwe, jonge bedrijven als stageplaats. 60% van de studenten kunnen na hun 7de specialisatiejaar terecht op hun stageplaats. 80% van onze leerlingen tuinbouw blijft actief in de sector. Het leerkrachtenteam tuinbouw tracht tegelijkertijd zoveel mogelijk leerlingen tuinbouw te motiveren om een 7de specialisatiejaar te volgen. Zo betrekken de leerkrachten de leerlingen van de derde graad BSO in de mate van het mogelijke bij de projecten van het 7de jaar. Jaarlijkse projecten zijn bijvoorbeeld de samenwerking met de Toontuinen te Hoegaarden en met de Groendienst van de stad Leuven.
Het 7de specialisatiejaar tracht de nieuwe trends te volgen: groendaken, vijvers, gras en ook gewasbescherming met geïntegreerde bestrijding. De leerlingen kunnen ook een erkenning bosexploitatie behalen.

G. Hautekeete

Mayombe, meesters van de magie

4 BAK,
dinsdag 19 oktober 2010

Op dinsdag 19 oktober bezochten de leerlingen van 4 beeldende en architecturale kunsten de tentoonstelling **Mayombe. Meesters van de magie** in het kader van de lessen kunstgeschiedenis. Ze leerden er aan de hand van de tentoongestelde voorwerpen alles over de rituelen van deze bevolkingsgroep die niet meer bestaat.
Lees hier een bloemlezing van feiten en weetjes die hen bijgebleven zijn:

Renan: "De Mayombé leefden dicht bij een rivier en verhuisden telkens wanneer de omgeving onvruchtbaar werd. Ze woonden in open vlaktes in de bossen van Midden-Afrika. Ze geloofden in geesten en ze gebruikten beeldjes om ermee te communiceren net zoals wij een beeldje van Jezus of Maria gebruiken. Ze geloofden in kwade krachten en heksen. Daar hadden ze de Nkisi voor, beeldjes die bedoeld waren om die te verdrijven. Om een Nkisi wakker te maken, sla je ijzers en spijkers op een beeld, je giet er alcohol of gin over zodat ze boos worden. Nkisi worden ook kiekenvreters genoemd door hun mondjes die precies op een mannetje lijken dat kippen vreet. Nganga, zoömorfe beeldjes met een hondenhoofd en een krulstaartje worden gebruikt om heksen op te sporen. Als de Nganga zijn tong uitsteekt zal de schuldige zijn tong ook uitsteken."
Margot: "Ze sneden in hun huid en strooiden een poeder in de wonde zodat de huid dik werd en er een litteken gevormd werd. Ze maakten op die manier allerlei tekeningen en motieven in hun huid. Ze vonden dit mooi!."
Lianka: "Beeldjes die veel spijkers of andere voorwerpen op zich droegen, waren beeldjes die vroeger veel gebruikt werden. De spiegels en het kastje dat de beelden op hun buik droegen diende om de heksen op te sluiten en te vernietigen. De zwarte kleur staat voor de as van de haard en voor de familie. Wit betekent dood en overlijden."
Jennifer: "Bij de Mayombe waren de geesten overal, in stenen, bomen, …iedereen kon een expert in magie zijn of worden. Het was dus niet erfelijk. Kinderen werden op ongeveer 15 jaar volwassen. De jongens werden naar een geheime plaats gebracht waar ze lange tijd moesten verblijven en opdrachten moesten uitvoeren. Het was dus geen aangename tijd. De meisjes daarentegen werden verwend. Bij hun eerste menstruatie werden ze door een oude vrouw weggedragen naar het zogenaamde Fat House. Daar werden ze goed verzorgd en kregen ze veel eten. Ze werden er op het huwelijk voorbereid."
Melissa:"De kampperiode van de jongens kon 3 maanden tot 3 jaar duren. Ze werden er besneden en werden door middel van een giftig drankje in een soort roes gebracht. De ouderen deden peper in hun ogen om ze uit de roes te halen. Ze leerden er ook dansen. "
Lynn: "Wanneer iemand een ziekte overwonnen had, werd hij een tovenaar. Hij werd een soort van dokter."
Aiko: "Ze werkten met de kleuren rood, zwart, wit en bruin. Blauw is een Europese kleur en werd pas na contact met de Europeanen door de Mayombe gebruikt. Wanneer Europeanen hun beeldjes wilden meenemen, ontheiligden de Mayombe de beeldjes door bijvoorbeeld het kistje samen met de spiegel van de buik te halen. "
Lukas: "Ze maakten houten beeldjes om ziektes of heksen te verdrijven. Als er mensen ziek werden, dachten ze dat de geesten of hun voorouders dat gedaan hadden. Elk beeldje was voor een ander soort kwaal. Hoe meer spijkers in het beeld, hoe meer het gebruikt geweest is. Men vroeg steeds een beeldhouwer om het te maken. Tijdens de ceremonie hingen er slangenhoofden en krokodillentanden, …Elk dier had zo zijn eigen betekenis. Ze werkten ook met kruiden.
De oom besliste met wie het meisje mocht huwen."
Dennis: "De beelden waren van hout gemaakt en hadden altijd een arm omhoog om een speer te dragen. Als men iets aan het beeld wou vragen, moesten ze het eerst wakker maken. De meesten deden dat door er een nagel in te kloppen. Ze hadden ook een kastje op hun buik met een spiegel erop. Die spiegel was de doorgang tussen onze wereld en die van de geesten. Het kastje zat vol met voorwerpen die iets betekenden. Moest het beeld goed zien, dan zat er een arendsoog in het kastje. Had het beeld geen kastje, dan was het niet magisch. Men maakte ook gewone beelden om een graf te plaatsen. Het stamhoofd werd pas begraven als er een nieuw stamhoofd was."
Jelle: "De kunst van de Mayombe heeft ook invloed gehad op kunstenaars uit onze tijd."
Willem:"De tanden werden tot puntjes geveild omdat ze dat mooi vonden. Ook ronde en dikke vrouwen vonden ze mooi."

Sportdagen

Tijdens de maand september vonden reeds de sportdagen voor alle graden plaats. En dat er veel gesport werd, daar getuigen de foto's van! Kijken en genieten, meedoen kan jammer genoeg niet meer!

De tweede graad trok naar Hofstade waar de derdejaars konden kayakken, mountainbiken, skaten, hockey en baseball spelen. De vierdejaars mochten kiezen uit boogschieten, caravelle zeilen, klimmen, beachvolley spelen en een hindernissenparcours afleggen... De derde graad maakte de Dijle tijdelijk onveilig.

Tekening van **Niels Vermeulen,** 5BK. “Het Laatste avondmaal” naar D. Bouts (1410-1475)

WATER4ALL

De werkgroep 'Water4all' in de Wijnpers te Leuven is reeds volop in actie. De leerlingen van 2AV, 2AB, 3TP, 3Bio, 3BM, 3BPA en 3BPB, 4TP, 4Bio en 5Bio hebben een inleidende les gekregen over het project "WATER4ALL". Dit project is een initiatief van "Milieuzorg Op School" en wil jongeren informeren en sensibiliseren over de weg die het water aflegt en het belang van het duurzaam beheren van de waterlopen.

Per graad wordt een activiteit aangeboden die de leerlingen zowel binnen als buiten de school aan het werk zet.

De leerlingen van de eerste graad hebben de buitenactiviteit achter de rug. Met de schoolbus werden ze naar "de Doode Bemde" gevoerd, waar ze onder begeleiding van een gids een blik wierpen in en rond de rivier waar het water van de school naar toe stroomt. Binnen een aantal weken zullen zij via een wateraudit onderzoeken hoe wij het waterverbruik op school kunnen verminderen.

Voor de leerlingen van de tweede graad bestond de buitenactiviteit uit 'veldwerk'. Ook zij waren te gast in de "de Doode Bemde" om de waterkwaliteit van de hoofdwaterloop van het "Dijle-Zennebekken" waarin onze school gelegen is te onderzoeken nl. de Dijle. Het meten van de stroomsnelheid, temperatuur, zuurtegraad van het water, de hoeveelheid opgeloste zuurstof in het water, het stikstofgehalte en fosfaatgehalte behoorden tot hun taak. Ze vergeleken de gemeten waarden met de normen opgelegd door de VLAREM-wetgeving en ze onderzochten wat de mogelijke oorzaken waren van de goede of slechte waterkwaliteit. Ook bepaalden ze de Belgische Biotische Index (BBI) van de waterloop.

De leerlingen van de biotechnische wetenschappen zullen binnen enkele weken een schoolonderzoek doen door inventaristatie van: productgebuik, waterafvoer, verwerking van afvalwater, … Ze gaan bekijken hoe onze school het water minder kan vervuilen.

De leerlingen van het 5de jaar biotechnische wetenschappen zijn op research naar wateractoren gegaan. Zij interviewden mensen die allemaal aanspraak maken op het water in onze buurt. Ze maakten een portfolio: 'Kruip in de huid van een wateractor'. Via een rollenspel konden ze de belangen van hun wateractor verdedigen.
Op dinsdagnamiddag 19 oktober 2010 voerden dezelfde leerlingen een simulatie uit van de Dijlebekkenraad. Ze kwamen naar het debat in aangepaste kledij (conform hun wateractor) en zorgden voor naamkaartjes van de verschillende wateractoren. In het rollenspel voerden de leerlingen een debat rond lokale knelpunten en de inrichtingsvoorstellen van de verschillende partijen. Vanuit het rollenspel kwam een adviezen naar voor i.v.m. lokale knelpunten en lokale kansen. Een vertegenwoordiger van de milieuboot is langs geweest om de simulatie van de bekkenraad te modereren en diepgang in kennis toe te voegen. Elke leerling leefde zich in de rol van het bedrijf of organisatie die hij/zij vooraf heeft geïntervieuwd.

Volgende wateractoren kwamen aan bod:
1 Landbouwvennootschap Vlaeyen, Bekkevoort
Nette Vander Auwera en Tine Vlaeyen

2 De provincie Vlaams-Brabant, Leuven
Jolien Schoovaerts, Ben Vandenbosch en Simon Van de Woestijne

3 De Wijnpers, Leuven
Maarten Cremers, Robin Nijs, Mick Meulemans en Yannick Ausloos

4 AB Inbev, Leuven
Islam Zanaty

5 Aquafin, Kessel-lo
Brecht Van Cleynenbreugel,
Siebren Feytens en Michiel Lambrechts

6 Nationale proeftuin voor witloof, Herent
Kathleen Thomas en Delyse Utetiwabo

7 Dierenpark Plancendael, Muizen-Mechelen
Thomas Frederickx en Baeten Michiel

8 RWZI Huldenberg, Neerijse
Anna Goffin, Elisa Rebai,
Davy Spreutels en Lore Demey

Bijkomend aan het interview hebben de leerlingen twee voorbereidende lessen bijgewoond alsook de DVD van Integraal waterbeheer bekeken, zodat ze voldoende voorkennis hadden over de knelpunten van ons Dijlebekken en van de binnen- en buitenactiviteiten en conclusies van de leerlingen van de eerste en tweede graad van de school.
Het rollenspel kwam pas goed op gang toen bleek dat er heel wat tegenstrijdige standpunten naar voren kwamen. Behalve kennis over waterbeheer en waterkwaliteit hebben we geleerd dat tussen tegenstrijdige belangen van de wateractoren compromissen mogelijk zijn mits medewerking, coördinatie en steun van overheden en mits initiatieven van gemeenten. Men kwam tot de conclusie dat de problematiek verder reikt dan water. De meeste problemen zijn in kaart gebracht en de technieken voor oplossingen zijn voldoende voorhanden.

Een integraal waterbeheer is meer dan een must. Europa zal in de toekomst toekijken en meer een dwingende rol spelen om de betrokken partijen resultaatgericht te laten samenwerken.

H. Elen

MOS
Milieuzorg Op School

Weetjes...

Wist je dat....

...het leerkrachtenteam op 5 oktober door de ouderraad, de directeur en de inrichtende macht verrast werd met feestelijke hapjes, cake, fruit, chocola ter gelegenheid van de dag van de leerkracht. Hartelijk dank vanwege alle leerkrachten. Het heeft gesmaakt!

...de leerlingen van 6 technisch tuinbouw op donderdag 21/10/10 een hele dag gewerkt hebben voor ZUIDDAG.

...De Wijnpers voor de 6de keer deelneemt aan de Eindejaarscorrida te Leuven op zondag 26 december 2010.

...onze school zich opnieuw ingeschreven heeft voor Kranten in de Klas. Leerlingen uit de verschillende afdelingen zullen in totaal 8 weken lang kunnen lezen in diverse kranten. De eerste lading kranten komt eraan op 10 januari 2011.

... het 5de jaar toegepaste beeldende kunsten op donderdag 7 april 2011 zal deelnemen aan het Leuvense cultuurproject VIRUS opgebouwd rond de Portugese kunstenaar REIS. Hierover meer in aflevering 2!

...de VZW De Wijnpers iedereen nu alvast uitnodigt voor de restaurantdag op 13 februari 2011. De VZW zorgde ook het sinterklaasfeest in de eerste graad op 6 december 2010 en voor het kerstontbijt op 24 december 2010.

...de voorbereidingen voor 100 jaar De Wijnpers nog steeds lopende zijn. De schrijver van het boek 100 jaar De Wijnpers heeft aan Mevr. Wouters laten weten dat volgende leerlingen een prima interview met een oud-leerling afgeleverd hebben. Een dikke proficiat voor Joram De Rijck en Simon van de Woestijne, Matthias Dehaes en Koen Verdeyen , Davy Spreutels en Robin Nys uit de afdeling biotechnieken en voor Amy Punter en Rani Putzeys uit de afdeling beeldende kunsten.

...onze schoolbibliotheek iedere middagpauze toegankelijk is om te lezen of om op de computer te werken. Lekker warm tijdens de koude wintermaanden!

...de school zich opnieuw opmaakt voor een Free Podium op vrijdag 8 april 2011.

... het 4de en het 5de jaar beeldende kunsten in januari met een vak- en graadoverstijgend project Barok 'n Roll onder leiding van M. Vanden Eynde starten.

... Andy Imbrechts, oud-leerling uit de afdeling beeldende kunsten, heeft onze leerlingen op maandag 29 november laten kennismaken met het leven na De Wijnpers en met zijn opleiding theaterkostuums. Hierover meer in de volgende schoolkrant.

...de leerkrachten van de verschillende afdelingen al bezig zijn met de planning van hun buitenlandse studiereizen. 5 en 6 beeldende kunsten trekken tijdens de maand april 4 dagen naar Parijs; 6 technisch tuinbouw zoekt het geluk in de eeuwige stad Rome.

... vanaf 8 november tijdens de middagpauze het PC-lokaal H 08 ter beschikking staat voor de leerlingen als Open LeerCentrum (OLC). De bedoeling is dat leerlingen er kunnen werken op de computers voor schoolwerk, taken, opzoekingswerk, projectwerk, smartschool raadplegen, ...

...Onze leraar muziek J. Maes een winterconcert gedirigeerd heeft. Als gepassioneerd muzikant nodigde hij ons met de volgende woorden uit: "Om het met de woorden van Ludwig van Beethoven (Duits componist '1770-1827') te zeggen, hopelijk kunnen we door de Muziek het vuur doen ontvlammen uit het hart van mannen en tranen brengen in de ogen van vrouwen. Kortom : KOM & GENIET ! "It is better to make a piece of music than to perform one, better to perform one than to listen to one, better to listen to one than to misuse it as a means of distraction, entertainment, or acquisition of `culture.'

...je via de website www.dewijnpers.be iedere week verse groenten, sappig fruit en planten kan bestellen. Zeker doen!

...de leerlingen van 6 toegepaste beeldende kunsten Cross-Over als thema voor hun eindwerk hebben. De eerste tussentijdse evaluatie vond op dinsdag 9 november plaats. Op 1 april 2011 stellen ze tentoon in de kunstacademie SLAC

... onze leraar beeldende vorming en waarnemingstekenen Dirk Boulanger in Beukenhof-Phoenix Galleries te Kluisbergen tentoongesteld heeft.
Bij Dirk Boulanger spatten figuratie en sterke dominante kleuren van de MDF-plaat af. Vervormde, licht groteske gezichten en vreemde dieren staren de toeschouwer grijnslachend en Ensoriaans aan. Hij vermengt verschillende technieken die hij impulsief en vanuit zijn buik toepast.
De rauwe gezichten en de primaire fysionomie van zijn beelden doen denken aan de Art Brut en de Outsider kunst. De grote formaten versterken het expressieve en kleurrijke karakter van zijn werk. Het zijn verrassende en mysterieuze composities met herinneringen aan de Griekse en Keltische mythologie.

Biotechniek leest de bijbel!

Op een koude dinsdagnamiddag 27 oktober zijn 5 & 6 BIO op bezoek gegaan naar het kunstmuseum M te Leuven om de enige echte bijbel van Anjou te gaan bewonderen.

Na een lange wandeling van de Wijnpers naar het museum M is de 3de graad van de afdeling biotechnische wetenschappen uiteindelijk op bestemming aangekomen. Iets te vroeg, maar we kunnen al snel naar binnen. De grote groep wordt in 2 verdeeld en de gidsen beginnen elk met hun rondleiding.
De gids van groep 6 BIO vertelt ons eerst over de herkomst en het ontstaan van de bijbel en dan stelt ze enkele vragen om onze kennis wat te testen. Ze staat ervan versteld dat onze bioklas aardig op de hoogte is . Na een korte bespreking over de bijbel wil de gids ons eerst nog 2 topstukken tonen die het museum M in haar bezit heeft vooraleer we naar de bijbel van Anjou gaan kijken: 2 unieke schilderijen afkomstig uit de middeleeuwen. Het eerste werd toevallig ontdekt op de zolder van een brokante. Het tweede schilderij is vroeger zelfs door de nonnetjes nog als kapstokhanger gebruikt, wat bewijst dat men pas veel later het belang van het schilderij inzag.

Hierna komen we er uiteindelijk: 2 vrij grote zalen gevuld met een aantal glazen toonbanken. Daar liggen ze: de enige echte perkamenten die de bijbel van Anjou vormen. De gids geeft ons wat uitleg over de verschillende details die je kan terugvinden op het perkament. Zoals de tekeningen die aan de rand van de bladzijden werden gemaakt bovenop de scheuren die waren ontstaan bij het gladstrijken van het perkament. Perkament is namelijk gemaakt van geitenvel dat niet echt een rechthoekvormige vorm heeft. Een goed gevonden techniek. Wat wel grappig is, zijn de gangen die door houtworm in één van de perkamenten is gemaakt.
De meeste leerlingen vinden het een interessante uitstap. Vooral omdat het een unieke ervaring is om de bijbel van Anjou 'in het echt' te kunnen zien. Dit is de enige keer in ons leven dat we hem te zien krijgen.
Voor de mensen die van historische of middeleeuwse kunst houden, raad ik hen ten zeerste aan deze unieke bijbel eens te gaan bewonderen. Hij wordt nog maar tentoongesteld tot 5 december. Daarna worden de perkamenten terug ingebonden en verdwijnt hij weer voorgoed in de kluis van de Maurits Sabbebibliotheek van de faculteit Godgeleerdheid van de K.U. Leuven. Grijp dus zeker deze unieke kans !

Matteo Zanussi (6 BIO)

LEEFREGELS

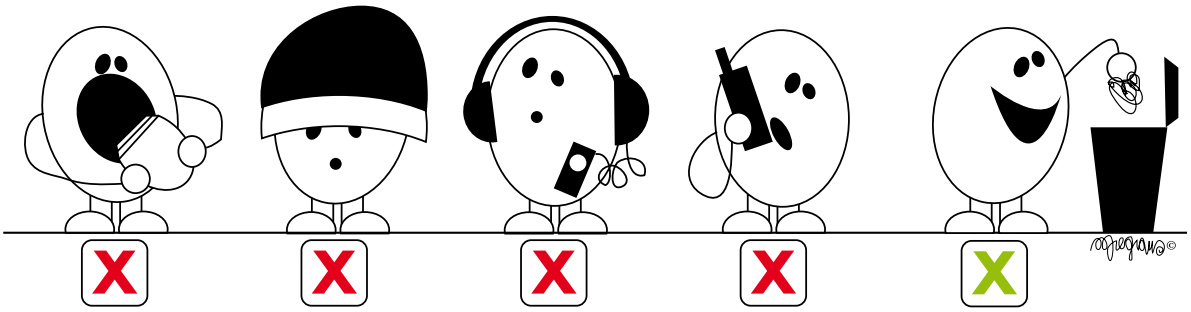

- Eten en drinken tijdens de les en in de gangen zijn verboden.
- Hoofddeksels dragen tijdens de les en in de gangen is verboden.
- Gsm-gebruik en naar muziek luisteren in de gebouwen zijn verboden.

- Bij het belsignaal verzamel je per klas, op de aangeduide plaats.
- Gedraag je rustig in de gangen.
- Wees beleefd en toon respect voor iedereen.

- Afval hoort in de vuilnisbak.
- Draag zorg voor het materiaal in de klas.
- Verwittig de preventieadviseur wanneer iets stuk is.

Bij het verlaten van het lokaal:

- veeg het bord
- doof de lichten
- sluit alle vensters
- sluit de deur

LAAT HET LOKAAL NET ACHTER!

Sportdag 3de graad
21 september 2010

Op dinsdag 21/09/10 gingen alle leerlingen van het 6de jaar op sportdag bij nature@nature gelegen aan de oevers van de Dijle. We vertrokken rond 08:30u met de schoolbus richting Korbeek-Dijle.

De eerste dagactiviteit was kajakken op de Dijle. We konden kiezen tussen een individuele kajak of een kano. Na een vaartochtje met ongeveer 45 bochten en met een nogal onrustige stroming kwamen we aan het Arenbergkasteel.

Bij het uitstappen wachtte ons de tweede activiteit, nl een oriëntatieloop. We kregen een kaart aangeboden met aangeduide punten waar we naartoe moesten stappen. Aan de aankomst van zo'n punt hing er een baken met een vraag over de geschiedenis van Leuven. De oriëntatieloop leidde ons naar Korbeek-Dijle waar het beginpunt was van het kajakken.

Na het middageten werden de zesdejaars gesplitst in 2 groepen. Ik zat samen met mijn klas in de 1ste groep en we reden met de mountainbike doorheen het prachtige Meerdaal- en Heverleebos. Spijtig genoeg had ik een probleem met het schakelen van mijn fiets waardoor ik sommige hellingen moeilijk op kon fietsen.

De tweede activiteit was muurklimmen. Eerst kregen we enkele richtlijnen over veiligheid en uitrusting. Na een grondige controle van het materiaal mochten we klimmen op de klimmuur. Ik vond het een plezante en boeiende sportdag. We hadden veel geluk met het zonnetje dat ons een mooie dag bezorgde.

Amaury Le Clef,
6 BIO

ART IS IN THE AIR

Dat er in de lessen waarnemingstekenen hard gekeken, getekend en gezwoegd wordt, kan je merken aan de resultaten. Leerkrachten waarnemingstekenen D. Boulanger en J. Foulon confronteren onze leerlingen met werken uit de kunstgeschiedenis. Maar als echte leerlingen opgeleid door grote meesters, slagen zij erin de lat voor zichzelf alweer wat hoger te leggen. 'Als ic can' (zo goed als ik kan), was het levensmotto van de Vlaamse primitief J. Van Eyck. Wie weet denken onze leerlingen ook zo….

"La dolce vita," dacht **Jonas Vercammen** uit 6 toegepaste beeldende kunsten … en hij liet zich met wat Italiaanse zwoelheid door de Italiaanse barokkunstenaar Caravaggio (1571-1610) inspireren.

Mariken Cloosterman uit 5 toegepaste beeldende kunsten liet zich helemaal gaan op de tonen van de French Can Can bij het interpreteren van dit werk van Toulouse-Lautrec (1864-1901).

De Wijnpers
Mechelsevest 72
3000 Leuven
(016) 236951
dewijnpers@vlaamsbrabant.be
www.dewijnpers.be

Ik wil ook in de schoolkrant!
Dit kan!
Stuur je bijdrage (weetje, tekening, foto of verhaal) via smartschool naar Lieve Annerel. De tweede aflevering verschijnt begin april.

Werkten mee aan dit nummer:
Redactie en foto's: L. Annerel (leerkracht kunstgeschiedenis), S. Govers en G. Hautekeete (leerkrachten tuinbouw), K. Smets (leerkracht Frans), K. Aerts en N. Langendries (leerkrachten LO en opvoeders), C. Dupont en P. Wouters (leerkrachten Nederlands en Engels), Elke Haegeman (3 BAK A), Robin Adam en Brian Van der Elst (leerlingen 7 TA), Niels Vermeulen (5 BK A), H. Elen (leerkracht biotechnieken), Anouk Dierckx (3 BAK A), Dennis Meurrens (4 BAK A), S. Graus (leerkracht beeldende kunsten 3de graad), J. Briers (leerkracht geschiedenis 2de graad), Amaury Le Clef (6 BIO), Jonas Vercammen (6 BK), Mariken Cloosterman (5 BK A), Matteo Zanussi (6 Bio)
Vormgeving: M. Schotsmans (leerkracht beeldende kunsten 3de graad)